

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a z členov JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľov: **1/ MVDr. J. D.**, T. X., N. Z., **2/ H. D.**, N. X., N. Z., **3/ M. D.**, G. X., N. Z., **X./ Ing. H. D.**, N. X., N. Z., všetci zastúpení JUDr. K. D., R. X., N. Z., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Nových Zámkoch**, Svätoplukova 1, Nové Zámky, o opravnom prostriedku navrhovateľov proti rozhodnutiu odporcu č. ObPÚ-100-09/7878/JS zo dňa 23. júla 2009, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 19Sp/78/2009-73 zo dňa 25. januára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 19Sp/78/2009-73 zo dňa 25. januára 2010, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľom **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania vo výške **391,93 Euro**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP rozhodnutie odporcu č. ObPÚ-100-09/7878/JS zo dňa 23. júla 2009, ktorým odporca podľa podľa § 5 ods. 5 zák. č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) rozhodol vo veci uplatneného nároku navrhovateľov v 1/ až 4/ rade tak, že im nárok uplatnený na nehnuteľnosť parc. č. X. nespĺňa ust. § 3 zákona a nárok uplatnený na nehnuteľnosť parc. č. X. nespĺňa ust. § 1 a § 3 citovaného zákona a že sa navrhovateľom nenavracia vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v k.ú. N. Z., pôvodne zapísaným pozemno-knižnej vložke 3518 ako nehnuteľnosti parc. č. X. – záhrada a parc. č. X. – dom a dvor v KN zapísané ako parc. č. X.. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že navrhovateľom priznal náhradu trov konania vo výške 1421,16 Euro.

Krajský súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že správny orgán vo veci nevykonal dostatočné dokazovanie na ustálenie zákona zodpovedajúceho dôvodu na reštitučný titul a preto nesprávne právne posúdil navrhovateľmi v 1/ až 4/ rade uplatnený reštitučný titul, keď z doteraz vykonaného dokazovania nemožno konštatovať, že nehnuteľnosti prešli na štát v dôsledku vyvlastnenia podľa § 3 ods. 1 písm. l/ a m/ zákona. Súd dospel k záveru, že v prospech navrhovateľov svedčí reštitučný titul podľa § 3 ods. 1 písm. o/ zákona, t.j. prevzatie nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. Poukázal taktiež na nutnosť vysporiadať sa so skutočnosťou či podľa vyhlášky č. Výst. 88/71, 2739/70 , 169/71 zo dňa 20. januára 1971 sa začalo vyvlastňovacie konanie na základe žiadosti S. T. pre výstavbu vlečky a predmetom vyvlastnenia mali byť aj dotknuté pozemky totožné aj v vyvlastňovacom konaní na základe žiadosti S. I. N. Z..

Proti rozsudku podal odvolanie odporca a to jednak voči samotnému rozhodnutiu vo veci ako aj rozhodnutiu o trovách konania. Poukázal na to, že všetky argumenty navrhovateľov v 1/ až 4/ rade odpovedal v analýze, ktorú poskytol k podanému opravnému prostriedku, ktorej sa pridrižiava a zároveň sa mu zdá čudné, že po 39 rokoch na 2 stranách analyzuje, že keď sa v archíve nenachádza doručka od S. I. N. Z., ako iniciátora vyvlastnenia, to svedčí reštitučnému titulu podľa § 3 ods. 1 písm. o/ zákona na vyplatenie náhrady za záhradu. Ďalej odporca namietal výšku priznaných trov konania a právneho zastúpenia, keďže mu nie je zrejmé, odkedy boli navrhovatelia zastúpení JUDr. K. D., keďže tá zastupovala len MVDr. J. D. a majú za to, že advokátka nedostatočne a nesprávne vyčíslila trovy konania. Žiadali zrušiť rozhodnutie krajského súdu, alebo ho zmeniť a to tak, aby bol rozsudok aj prakticky vykonateľný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá

OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 24. marca 2011 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že navrhovatelia si uplatnili reštitučný titul v zákonnej lehote, pričom z doteraz vykonaného dokazovania je zrejmé, že reštitučný nárok mohol byť oprávnenými osobami, ktorými bezpochyby navrhovatelia v 1/ až 4/ rade sú, uplatnený iba na pozemok parc. č. X. – záhrada, nakoľko podľa § 1 písm. a/ zákona sa podľa tohto zákona navracia vlastníctvo k pozemkom, ktoré tvoria poľnohospodársky pôdny fond a nevzťahuje sa na domy (budovy) a zastavané plochy a nádvoría, na ktoré si bolo možné reštitučné nároky uplatniť podľa iných právnych predpisov.

Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s názorom krajského súdu, že odporca je povinný skúmať a riadne sa vysporiadať s otázkou, na základe čoho vznikol reštitučný nárok navrhovateľom, či na základe toho, že za vyvlastnený pozemok nebola poskytnutá náhrada (z administratívneho spisu nie je možné zistiť, že by bola náhrada skutočne vyplatená a toto je povinnosťou správneho orgánu preukázať, ak túto skutočnosť (že náhrada bola vyplatená) nepreukáže, platí právna domnienka, že náhrada nebola poskytnutá) a tiež skúmať, či prešla nehnuteľnosť na štát bez právneho titulu, alebo na základe vyvlastnenia. Toto však môže mať vplyv len na dôvod reštitučného titulu a nie na priznanie reštitučného nároku.

Podľa odvolacieho súdu však skutočnosť, že sa nepodarilo nájsť doručenkú, ktorú by bolo vyvlastňovacie rozhodnutie doručené spoločnosti S. I. N. Z., však sama osebe ešte neznamená, že rozhodnutie o vyvlastnení nenadobudlo právoplatnosť. Opak, teda že rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, však musia v konaní preukázať navrhovatelia v 1/ až 4/ rade a nie správny orgán. Platí totiž právna domnienka, že pokiaľ sa nepreukáže opak, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že je povinnosťou správneho orgánu vysporiadať sa so všetkými dôvodmi, ktoré navrhovatelia namietali v reštitučnom konaní a teda aj so skutočnosťou,

či by mohlo dôjsť aj k faktickému vydaniu predmetnej nehnuteľnosti. Ak sa bude správny orgán domnievať, že i po vykonaní takejto obhliadky alebo po jej nevykonaní (odmietne tento dôkaz vykonať napr. pre jeho neúčelnosť) nemôže dôjsť pre zákonné prekážky k vydaniu predmetnej nehnuteľnosti, svoje rozhodnutie musí potom náležite odôvodniť. To však odporca neurobil a preto súd považuje v tejto časti jeho rozhodnutie za nepreskúmateľné.

Pokiaľ ide o výšku trov konania tak odvolací súd nezistil, že by súd nevyčíslil trov konania úspešných účastníkov konania v súlade so právnym predpisom a to Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP a v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k OSP tak, že úspešným navrhovateľom priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 391,93 Euro a to za jeden úkon právnej pomoci – vyjadrenie zo 16. apríla 2010 podľa § 11 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z., t.j. 120,23 Eura, zníženú o 20% podľa § 13 ods. 2 Vyhl. č. 655/2004 v znení platnom do 10. mája 2010, t.j. 96,18 Euro, teda celkom 384,72 Euro a režijný paušál 7,21 Euro, teda celkom 391,93 Euro.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e je prípustný.

V Bratislave 24. marca 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc. , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská